

osoby XXXXX, XXXXX a XXXXX využívali osoby, ktoré stáli na strednom stupni riadenia, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX a v istom čase aj XXXXX, pričom XXXXX ako vedúci oddelenia daňovej kontroly disponoval informáciami nadobudnutými pri vykonávaní štátnej služby, konkrétne informáciami o plánovaných daňových kontrolách a kritériách na ich vykonávanie súvisiacich s uplatňovanými nadmernými odpočtami DPH, ktoré v rozpore s ustanoveniami § 60 ods. 1 písm. a/, c/, d/ zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, ako aj s ustanoveniami čl. VI ods. 2 písm. b/, h/ Pracovného poriadku daňových orgánov č. 12/2006/120 zneužil na vlastný prospech, ako aj na prospech iného, keď na základe takto získaných informácií určil konkrétnu obchodnú spoločnosť ovládanú skupinou, výšku nadmerného odpočtu, ako aj zdaňovacie obdobie, keď sa má zo strany spoločnosti uplatniť nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH, pričom tieto údaje odovzdával ďalším členom skupiny XXXXX a XXXXX, ktorí následne podľa vopred dohodnutého postupu tieto údaje ďalej odovzdávali XXXXX, v období od 21. 05. 2008 do 29. 04. 2010 aj XXXXX, pričom činnosť XXXXX, a v období od 21. 05. 2008 do 29. 04. 2010, aj činnosť XXXXX v skupine spočívala predovšetkým v zabezpečení spracovania daňových priznaní a ich následného podania na Daňový úrad XXXXX tak, že prostredníctvom pokynov a inštrukcií riadili nimi oslovené a získané osoby na tento účel, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX a XXXXX, ktorí ako členovia skupiny stáli na jej spodných radoch, pričom tieto osoby založili, resp. alebo na iné osoby previedli obchodné podiely spoločností GXXXXX, na základe čoho si konatelia jednotlivých obchodných spoločností prostredníctvom podaných daňových priznaní neoprávnene uplatňovali vrátenie nadmerných odpočtov DPH bez akejkoľvek reálnej ekonomickej činnosti týchto spoločností, pričom po poukázaní finančných prostriedkov pochádzajúcich z uplatnených nadmerných odpočtov DPH na jednotlivé bankové účty uvedených spoločností zo strany správcu dane – Daňového úradu XXXXX, vyberali sumy získaných neoprávnených nadmerných odpočtov prostredníctvom konateľov týchto spoločností stojacich na spodnej priečke v hierarchii skupiny v hotovosti z týchto účtov XXXXX a vo vyššie označenom období aj XXXXX, ktorí zabezpečili ich rozdelenie vopred dohodnutým pomerom 25 % pre XXXXX, 25% pre XXXXX spoločne s XXXXX, 25% pre XXXXX a 25% pre XXXXX, finančné prostriedky odovzdával XXXXX, a v označenom období aj XXXXX, vopred dohodnutým spôsobom XXXXX a XXXXX, ktorá aj označenú časť prostriedkov odovzdali ďalej XXXXX a XXXXX, a tí následne označený podiel XXXXX, čím postupne od roku 2003 do roku 2011 vytvorili sieť obchodných spoločností, ktorými získavali finančné prostriedky prostredníctvom simulácie splnenia podmienok nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH, za celú dobu fungovania skupiny bolo v rámci jej činnosti neoprávnene uplatnených množstvo nárokov na vrátenie nadmerného odpočtu DPH v sume minimálne 8.163.777,10 €.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ bývalej národnej jednotky finančnej polície, expozitúra XXXXX, NAKA PPZ uznesením, sp. zn. ČVS:PPZ-563/NKA-FP-BA-2014 zo dňa 26. 05. 2015, po predchádzajúcom začatí trestného stíhania, podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie, okrem iných osôb aj XXXXX, a to aj pre skutky, resp. čiastkové útoky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30.09.2012 (na tom skutkovom základe ako je uvedené v

bodoch 2.6.19 až 2.6.26 citovaného uznesenia o vznesení obvinenia), a to v jednočinnom súbehu so skutkom právne kvalifikovaným ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ citovaného uznesenia), ktorého sa mal dopustiť v podstate na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Táto právna kvalifikácia konania obvineného je však nesprávna, ako bude vysvetlené v ďalšom texte odôvodnenia.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 26. 09. 2017 bola trestná vec obvinených XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX vylúčená na samostatné konanie.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 30. 10. 2019 bola trestná vec obvineného XXXXX takisto vylúčená na samostatné konanie.

Spoločné konanie vyššie uvedených obvinených je vedené pod sp. zn. ČVS:PPZ-54/NKA-BA4-2019.

K skutkovému stavu:

Obvinený XXXXX k veci pri výsluchu dňa 25. 06. 2015 v podstate uviedol, že k skutku sa vyjadriť nevie, cíti sa byť obeťou tejto skupiny, nikoho zo spoluobvinených nepozná, nevie, čo kto v tomto konaní robil, čo mal za úlohu. Konateľom spoločnosti XXXXX. sa stal tak, že ho oslovil XXXXX s tým, že či by si nezobral jednu firmu na seba, že bude mať z toho peniaze. On nevedel, o čo sa jedná, XXXXX povedal, že mu bude z toho dávať percentá. Všetky doklady vybavil XXXXX. Nevedel, čo sa bude diať, peniaze z účtu vyberal a odovzdával ich XXXXX. Nemal ani účtovníctvo spoločnosti XXXXX, ani pečiatku spoločnosti. Daňové priznania mu odovzdával nejaký človek od XXXXX, on ho nepoznal, on ich len zanesol na Daňový úrad a predtým ich podpísal. Na otázku nech vysvetlí, ako je možné, že tvrdí, že všetky peniaze odovzdával XXXXX, ktorého aj opoznal pri rekognícii aj po 12. 02. 2011, kedy XXXXX zomrel (konkrétne v dňoch 02. 03. 2011 a 02. 05. 2011) uviedol, že on nevedel, kedy XXXXX zomrel, prišlo proste auto od XXXXX a on peniaze odovzdal.

Na tejto verzii zotrval počas celého prípravného konania.

Keďže obvinený XXXXX mal byť v rámci zločineckej skupiny činný len vo vzťahu k spoločnosti XXXXX, ako jej konateľ (po XXXXX) predovšetkým je potrebné skúmať k prevereniu vyššie uvedenej verzie obvineného verziu spoluobvineného XXXXX.

Obvinený XXXXX najskôr pri svojom výsluchu dňa 30. 11. 2015 k veci uviedol v podstate, že do skupiny ho začlenil XXXXX, s tým, že si na seba založil firmu. Po vypísaní tlačiva k DPH ho podal na daňovom úrade, s odstupom času prišiel na jeho účet nadmerný odpočet. Jeho provízia bola 10% zo sumy nadmerného odpočtu. Zbytok odovzdával XXXXX, keď bol tento vo výkone trestu, tak buď XXXXX alebo XXXXX. S nimi ho zoznámil XXXXX. Pri väčšine stretnutí bol aj XXXXX tvrdil, že jeho firma bude fungovať krátku dobu, pol roka, maximálne rok a bude potom prepísaná na nového konateľa. Čo sa týka osôb XXXXX a XXXXX, tieto osoby na obdobnú činnosť sprostredkoval XXXXX on. Čísla na nadmerné odpočty vždy riešil s XXXXX, v čase, keď bol on vo výkone trestu tak s XXXXX. Províziu z nadmerných odpočtov firmami XXXXX a XXXXX mal on sám, XXXXX XXXXX a XXXXX. Peniaze v bankách

sa vyberali postupne, niekedy každý deň v priebehu týždňa až 10 dní. Keď XXXXX nastúpil výkon trestu, zoznámil ho s osobami XXXXX a XXXXX, ktorých z videnia poznal, ale osobný kontakt s nimi nemal. Jeho firmu (zjavne XXXXX) po asi roku, roku a pol prepísal na osobu XXXXX, ktorú dodal XXXXX. Pri jednom stretnutí s XXXXX videl okolo neho osoby, z ktorých nemal dobrý dojem, mal aj strach tieto osoby boli asi na troch – štyroch Jeepoch. Všetky písomnosti ohľadne jeho spoločnosti XXXXX mu dodal XXXXX. Z účtu spoločnosti XXXXX vyberal finančné prostriedky on, odovzdával ich XXXXX, v čase, keď bol tento vo výkone trestu aj XXXXX. Vo vzťahu k neoprávneným nadmerným odpočtom spoločností XXXXX, uviedol, že ide o také isté spoločnosti ako jeho spoločnosť XXXXX ktoré robili fiktívnu obchodnú činnosť. Konateľov týchto spoločností oslovil na túto činnosť on s XXXXX.

Obvinený XXXXX pri svojom ďalšom výsluchu už po vylúčení veci na samostatné konanie dňa 03. 01. 2020 k veci v podstate uviedol, že zotráva na svojej predchádzajúcej výpovedi a konkrétne k spoločnostiam XXXXX uviedol, že tieto firmy nepozná, nikdy o nich nepočul, ani sa s nimi nestretol. Ich daňové priznania za dotknuté obdobia nevypisoval. Ďalej v podstate zopakoval a podrobnejšie uviedol okolnosti k neoprávneným nadmerným odpočtom DPH spoločností XXXXX, s.r.o. (čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu neodvedenia dane a poistného týkajúce sa týchto dvoch spoločností však nie sú predmetom zastavenia trestného stíhania).

Z uvedeného vyplýva, že osobu XXXXX počas celého konania tento spoluobvinený ani nespomenul počas toho, ako on mal byť sám členom skupiny. K mechanizmu, akým „prepísal“ firmu XXXXX. na iného konateľa (ktorým objektívne bol XXXXX) obv. XXXXX uviedol, že keď on s touto činnosťou už chcel skončiť, pýtal sa ho Snopek, či má do spoločnosti XXXXX zaňho nejakú náhradu, uviedol, že nemá a ani ju hľadať nebude. XXXXX o teda zariadil tak, že ho poslal do reštaurácie Stará pošta v Trnave za osobou XXXXX, ktorý tam robil kuchára. Keď vravel XXXXX, že je to on, kto naňho prepíše spoločnosť XXXXX, pripadalo mu to tak, že XXXXX už o tom vie. Boli spolu overiť svoje podpisy u notára, nepamätá si už, kto pripravoval podklady.

XXXXX, ktorý mal práve označiť osobu XXXXX ako osobu, na ktorú bude „napísaná“ spoločnosť DB-flex po odchode XXXXX z nej, bol vo veci vypočutý ako obvinený ešte pred vylúčením vecí niektorých obvinených na samostatné konanie. V podstate celú trestnú činnosť poprel a žiadnych spoluobvinených z nej neusvedčuje.

XXXXX k veci takisto vypovedal ešte pre vyššie spomenutým vylúčeným veci niektorých obvinených na spoločné konanie. XXXXX síce pozná, ale len z videnia, „z jednej dediny“, vôbec ho neuvádza v konotáciách nejakej trestnej činnosti.

Žiadny iný z obvinených alebo svedkov XXXXX nepozná, resp. o ňom nič nevypovedá.

Obsahom vyšetrovacieho spisu sú listinné dôkazy, najmä podané daňové priznania k DPH, analytické listy orgánov Finančnej správy, ako aj výpovede viacerých svedkov a obvinených a iné, z ktorých sa je možné dôvodne domnievať, že aj u spoločnosti XXXXX je dôvodný predpoklad o ich zapojení do schémy čerpania nadmerných odpočtov v rámci činnosti zločineckej skupiny vo vymedzenom období, avšak spornou je otázka vedomej účasti obv. XXXXX na konaní vymedzenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Inými slovami, je dôvodné predpokladať, že XXXXX sa síce dopustil konania, ktoré je mu kladené za vinu v bode 2/ uznesenia (daňová trestná činnosť) v podstate v pozícii tzv. bieleho koňa – nie je pritom rozhodné, či konal pre osobu XXXXX (ktorý zomrel v r. 2011), alebo možno aj osobu XXXXX. Dôležitým momentom je, že popiera vedomosť o nejakej existencii akejkoľvek štruktúry v pozadí celej veci. Zo skutkového hľadiska nebol získaný jediný dôkaz, ktorý by takejto vedomosti u jeho osoby nasvedčoval. Celá vec sa javí tak, že išlo o typického tzv. „bieleho koňa“, ktorý podľa pokynov inej osoby páchal daňovú trestnú činnosť. Hoci je teda zjavné, že sa daňovej trestnej činnosti dopustil v rámci zločineckej skupiny, jeho vedomosť o existencii takejto skupiny nie je ničím preukázaná, dokonca nevyplýva ani z výpovedí iných spoluobvinených aspoň vo forme jeho uzrozumenia s touto okolnosťou.

K právnomu posúdeniu:

Obvinenému XXXXX bolo vyššie citovaným uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie pre čiastkové útoky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 45 Tr. zák., v znení účinnom do 30.09.2012, v podstate vymedzené vo výrokovvej časti tohto uznesenia (uvedené pod bodmi 2.6.19 až 2.6.26 – na ktoré sa toto uznesenie o zastavení trestného stíhania nevzťahuje) a to v jednočinnom súbehu so skutkom právne kvalifikovaným ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1/ citovaného uznesenia).

S prihliadnutím na judikatúru NS SR (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014, publikovaný v zbierke pod R 29/2018) sa však v danej veci jedná o viacčinný súbeh zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (bod 1 uznesenia o vznesení obvinenia) a pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30. 09. 2012. Totižto z vyššie uvedenej judikatúry okrem iného vyplýva, že trestnoprávnou podstatou "členstva v zločineckej skupine" je zaradenie sa do organizačnej štruktúry takej skupiny, nie páchanie trestnej činnosti v rámci činnosti skupiny jej členmi. Trestnoprávnou podstatou "činnosti pre zločineckú skupinu" a "podporovania zločineckej skupiny" je iné súčinnostné konanie páchatel'a pre skupinu, popísané v § 129 ods. 6 a 7 Trestného zákona, než páchanie trestnej činnosti spoločne s členom zločineckej skupiny. Jednotlivé vyššie charakterizované formy konania páchatel'a uvedené v § 296 Trestného zákona nie sú súčasťou prípravy na zločin alebo obzvlášť závažný zločin (§ 13 Trestného zákona), ktorý má byť alebo bol spáchaný členom zločineckej skupiny (osobou činnou pre skupinu alebo jej podporovateľom), nakoľko ustanovenie § 296 Trestného zákona má v tomto smere povahu lex specialis, ktorá sa premieta aj do skutkovej oddelenosti.

Preto sa v danej veci musí správne jednať o viacčinný súbeh týchto dvoch zbiehajúcich sa trestných činov a právna kvalifikácia ich jednočinného súbehu v uznesení obvinenia nie je správna.

Z toho potom vyplýva, že v prípade bodu 1/ citovaného uznesenia je o tomto skutku kladenom obvinenému za vinu potrebné rozhodnúť samostatne, bez priamej

kvalifikačnej spojitosti s daňovou trestnou činnosťou, ktorá sa mu kladie za vinu v rámci citovaných bodov 2.6.19 až 2.6.26.

Podľa § 296 Tr. zák. sa zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny dopustí ten, kto založí alebo zosnuje zločineckú skupinu, je jej členom, je pre ňu činný alebo ju podporuje.

Podľa § 17 Tr. zák. pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Z logického prepojenia zisteného skutkového stavu o osoby obv. XXXXX na uvedené citované zákonné ustanovenia potom vyplýva, že nie je dôkazný podklad na to, aby bolo možné konštatovať, že by sa po subjektívnej stránke formou úmyslu dopustil zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. Mám za to, že tohto trestného činu sa po stránke objektívnej síce dopustil dopustil, avšak naplnenie skutkovej podstaty len po objektívnej stránke pre vyvodenie trestnej zodpovednosti zaň nepostačuje, keďže zákon pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie. Keďže neexistuje dôkaz o vedomosti obv. XXXXX o existencii vôbec nejakej štruktúry osôb v pozadí jeho konania, nielo ešte o existencii akejkoľvek skupiny, nemožno hovoriť uňho o naplnení subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu vo forme úmyslu (ani nepriameho) pretože uňho úplne absentuje vedomostná zložka zavinenia.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por., prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na konštatovania uvedené vyššie som dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania v priebehu vyšetrovania je nepochybné, že skutok formulovaný v bode 1/ uznesenia o vznesení obvinenia nie je u obv. XXXXX trestným činom a preto bolo potrebné trestné stíhanie tohto obvineného preň zastaviť v zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

XXXXX však bude naďalej trestne stíhaný pre čiastkové útoky pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 4 Tr. zák., v znení účinnom do 30. 09. 2012 (uvedené pod bodmi 2.6.19 až 2.6.26 uznesenia o vznesení obvinenia), kde je dôkazná situácia vo vzťahu k jeho osobe rozdielna.

Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý

rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Harkabus
prokurátor